

7 februari 2024

Beste leken in Europa,

Hoewel ik in deze brief mijn eigen woorden gebruik, ben ik ervan overtuigd dat ik het gevoel van de hele internationale Chevalier familie vertolk en verwoord.

In navolging van Vaticaan 11 waarin de charismatische bewegingen werden opgeroepen terug te gaan naar de visie van hun stichters, kwam de Chevalier familie uit op een bijzondere visie over de plaats van leken in haar missie.

Vanaf dit moment zetten jullie, de Europeanen, zich onophoudelijk in om deze visie tot leven te brengen!

Jullie vroege inspanningen werden niet altijd begrepen of goed onthaald, maar jullie zetten door! En vandaag de dag, is de visie van Chevalier tussen de leken goed verspreid en bekend en we merken een steeds groeiend besef bij de religieuzen en de leken dat deze visie waardevol en betekenisvol is.

De voorbije 40 jaar hebben jullie deze visie in het daglicht geplaatst en er sterk de nadruk op gelegd! Vaak met eigen financiële middelen!

Woorden schieten te kort om de waarde van jullie inspanningen voor de Chevalier familie te benadrukken, maar ik wil jullie graag onze oprechte dank betuigen!

Wij zijn nu zelfs op het punt gekomen dat er geen Europeanen meer aanwezig zullen zijn op de volgende internationale bijeenkomst van de lekenraad. Ik hoop dat jullie dit kunnen zien als het resultaat van al jullie geleverde inspanningen!

Net als Mozes die vanop de Neboberg uitkeek naar het Beloofde Land, hoop ik dat jullie ook kunnen toekijken hoe de Chevalier familie ook buiten Europa stilaan voet aan de grond krijgt en de lasten mee-draagt!

Ik hoop oprecht dat jullie ons zullen blijven bijstaan met jullie wijze raad, om ons te leiden wanneer het moeilijk gaat, om ons te steunen in gebed en dat jullie tevreden kunnen terugblikken op jullie verwezenlijkingen! Pater Chevalier kijkt van in de hemel met dankbaarheid en trots op jullie neer.

Ik zal jullie aanwezigheid zeer sterk missen, méér dan jullie denken. Het betekende zo veel voor mij om te kunnen terugvallen op degenen van wie ik hou en de mensen die ik vertrouw. Ik besef niettemin dat we onze netten moeten uitgooien en naar de toekomst kijken. Te denken dat ik jullie misschien nooit meer ga terugzien, brengt tegelijkertijd een traan, verdriet maar ook vreugde. Ik weet dat jullie nooit veraf zullen zijn.

Voor alles wat jullie ooit deden, voor de organisatie van de laatste bijeenkomst van de lekenraad en voor jullie voortdurende steun, zeg ik jullie DANK!

Moge God jullie zegenen en jullie in Zijn Hart bewaren. Alison

Alison : 2e van links

Nog een sfeerbeeld. Onze Mark msc met de Indonesische delegatie